

CONSCIÈNCIA D'ARA
Cada dijous.
I la setmana que ve:
Pot haver-hi compassió amb una ment dual?

El Mapa Religios de Catalunya: TRENCANT TÒPICS

Destaca la vitalitat del teixit religiós i el rol clau que juguen els centres de culte com a espais de sociabilitat en el marc de les confessions minoritàries

DÍDAC P. LAGARRIGA
BARCELONA

Avui dia les comunitats religioses han esdevingut un veritable viver de pluralitat que ha crescut en nombre i visibilitat des de les últimes dues dècades. Una explosió de vitalitat i colors que omplen un camp primaverjal acostumat a ser terreny de monocultiu durant massa temps. "Aquell lligam que s'havia imaginat que hi havia entre modernitat i secularització queda relegat a un segon terme. La modernització d'una societat no implica, *de facto*, la desaparició de la religió. En tot cas, la modernització d'una societat genera pluralisme", com s'afirma des de la direcció general d'Afers Religiosos. Són paraules de la presentació del Mapa Religios de Catalunya, una iniciativa que va començar el 2001 i de la qual s'encarrega

el grup de recerca ISOR (Investigacions en Sociologia de la Religió) de la Universitat Autònoma de Barcelona i disponible a www.gencat.cat. L'estudi d'aquest any recull les dades del 2014 en l'àmbit comarcal i analitza 13 confessions religioses no catòliques amb 1.360 llocs de culte. En destaca els seus beneficis socials dins i fora de la comunitat, la seva organització i trajectòria històrica, els idiomes més utilitzats, el paper de les dones i el jovent, el diàleg amb altres religions i les problemàtiques amb què es troben en l'esfera pública i davant l'administració. És una bona manera d'obtenir un primer retrat, però si en termes arquitectònics la pluralitat de la qual es parla en el Mapa es fa difícil de copsar, això no ens pot portar a concloure que són comunitats poc actives o poc dinàmiques. "Retraer el mapa religiós català -diu l'informe- ens obliga a posar de manifest la vitalitat del teixit religiós i el

Importància Els centres de culte tenen un gran paper com a espais de sociabilitat i trobada

rol clau que juguen els centres de culte com a espais de sociabilitat en el marc de les confessions minoritàries. Un paper, a més, que pren més rellevància en els centres de culte compostos per minories culturals i/o nacionals, ja que en aquests casos esdevenen també espais de socialització de les noves generacions i punts de trobada".
Desigualtat de drets
Per a la majoria d'aquestes comunitats potenciar la religiositat és l'eina més eficaç per millorar el benestar i contribuir a eradicar les situacions de pobresa, ja que suposa un canvi en la persona gràcies als valors transmesos. En aquest sentit, el Mapa també destaca "que no més l'existència de la comunitat i el capital social que posa a disposició dels seus membres i coneguts ja és, en moltes ocasions, font de recursos i d'ajuda social". A més, assenyala canvis notables en l'última dècada, com la col·laboració amb

altres entitats socials i veïnals i l'augment significatiu de les relacions interreligioses.
La pluralitat no només és notòria entre les confessions religioses, sinó també dins de les mateixes creences, fins i tot en un mateix espai de culte. Això comporta prendre consciència del valor de la diversitat i treballar per sensibilitzar aquests aspectes en l'esfera pública. Jaume Torrado, bisbe de Catalunya de la Federació de Iglesias de Dios de España (FIDE), creu que estem "a anys llum" d'una normalització de l'aspecte religiós al nostre país: "No pot ser que, en un país democràtic que des de la Constitució del 78 es declara no confessional, no s'hagi normalitzat el procés religiós ni hi hagi intenció de fer-ho: encara predomina una religió dominant. Les religions minoritàries -continua Torrado- no solament són minoritàries, sinó que avui no tenim els mateixos drets que l'Església catòlica". Una afirmació que

comparteixen la majoria de confessions retratades en el Mapa i que obstaculitza el procés de normalització. Per a Daniel Rodríguez, secretari general de la Coordinadora d'Assemblees de Germans de Catalunya, la llei de centres de culte "si bé va ser una molt bona iniciativa no ha sigut ben aplicada i deixa moltes opcions en mans dels ajuntaments, que demanen molts requisits a les esglésies evangèliques que volen obrir un lloc de culte, uns requisits que moltes de les parròquies catòliques no compleixen, ja que no sempre es demana que s'ajustin als nous paràmetres".

Són unes queixes compartides per altres confessions, com la musulmana, que veuen perillós l'oportunisme polític, la caça de vots i el procés de facilitació de permisos, una situació que crea un "islam de polígons" amagat dels ulls de la ciutadania i en espais degradats. Un retrocés en qüestions de drets i de llibertats a l'espai públic que evidencia el doble discurs de l'administració, que predica la inclusió i insta les persones novvingudes a ser ciutadans de la societat d'acollida en matèria de deures, però obstaculitza l'exercici d'un dret fonamental com el d'obrir un centre de culte. Des de l'hinduisme, el sikhisme,

el judaisme i les Esglésies cristianes protestants i orientals també es recullen una sèrie d'alertes d'aquesta poca preparació i manca de voluntat per a la gestió de la pluralitat en una societat que hi està poc avesada i que està immersa en ple procés de canvi, i en què els tòpics negatius, els rumors i el desconeixement són moneda de canvi. Per a Bhakti Das, referència dins l'hinduisme català, a la societat hi ha dos tipus d'ignorància: la que davant d'allò que no coneix s'interessa i pregunta i la que es basa en estereotips i se'n riu, i que rebutja la religió sense saber ni tan sols què està rebutjant. "Però són també els mateixos religiosos els responsables de donar exemple d'espiritualitat i de convivència perquè la societat accepti més la religió; en molts casos han sigut ells qui han provocat aquest rebuig encotillant la religió en normes estrictes i rígides en comptes de mostrar-la com un camí cap a la llibertat interior", conclou Das. —